

ergenliğe ADIMLAR

Sevgili günlük...

19 Ağustos Pazar

Sevgili günlük, şu anda nasıl hissettiğimi sana anlatmam o kadar zor ki. Annemle babam az önce benden kibâr bir şekilde odama gitmemi istediler ve ben odama girer girmez de tartışmaya başladılar. Sesleri çok yüksek değil, ama birbirlerine çok öfkeli olduklarını anlayabiliyorum. Acaba aralarındaki sorun ne? Her şeyi benimle paylaşmak zorunda olmadıklarını biliyorum ve anlayış gösteriyorum, ama yine de bilmek istedim. Sonuçta onlar benim annem ve babam. Ya benimle ilgili birşeyden ötürü tartışıyorlarsa? Sesleri yavaş yavaş yükselmeye başlıyor. Bir an önce bitsin istiyorum, birbirlerine böyle bağırdıklarını hiç görmemiştim.

Araları kötü olmasın istiyorum. :(

20 Ağustos Pazartesi

Bugün birbirleriyle hiç konuşmadılar. Ben şaka yapıp aralarını yumuşatmaya çalışsam da yüzleri gülmüyor. Bir ara mutfakça gidip anneme sarıldım. O da bana sınıksı sarıldı, sonra da banyoya koştu. Sanırım ağlamaya başladı ve benden saklayarak yüzünü yıkamaya gitti. Ne olur bu gece de tartışmasınlar...

27 Ağustos Pazartesi

Akşam yemeğinden sonra odama gelip müzik dinlemeyi ve biraz seninle dertleşmeyi tercih ettim. Yemek boyunca o kadar kırgın görünüyorlardı ki birbirlerine... Bir hafta oldu, hâlâ birbirleriyle neredeyse hiç konuşmuyorlar. Bir yandan da bana çaktırmamaya çalışıyorlar sanırım. Ama ben

küçük bir çocuk değilim ki artık. Herşeyin farkındayım. Bak işte yine tartışmaya başladılar. Ne dediklerini tam olarak anlayamıyorum. Kapıyı aralayıp dinlemek istiyorum ama yapmam... Hem ayıp birşeymiş gibi geliyor, hem de birbirlerine bağırdıklarını duymak beni çok üzüyor. Biliyorum, her ailenin sorunları var, kim bilir bütün gün isteyken ne kadar sıkılıyor canları. Ufacık birşey yüzünden birbirlerine kızmış da olabilirler. Ben de bazen arkadaşlarımla kavga ediyorum, günlere konuşmuyorum ama sonra barışıyorum. Ya barışmazlarsa? Anne babası anlaşamayıp böyle kavgalar ettiği için boşanmış arkadaşlarım var. Ya onlar da boşanmaya karar verirlerse? Neden kimse bana birşey söylemiyor? Çok üzülüyorum ve çok korkuyorum...

29 Ağustos Çarşamba

Bugün çok mutluyum günlük! Annem bugün işe gitmedi ve bütün günü birlikte geçirdik. Babamla barışmışlar, o yüzden annem de çok mutluydu. Gerçekten de işleriyle ilgili bir neden yüzünden tartışmışlar; benimle ilgili değilmiş. Hatta ben sorunca, kendimi suçladığım için üzüldü annem. "Bazen bizim de canımız sıkılabiliyor, senin ara sıra bize patladığın gibi biz de birbirimize patlayabiliyoruz ama sonra hallediyoruz merak etme" diyerek içimi rahatlatmıştı. Biraz daha konuştuğundan sonra da, birlikte akşam yemeğini hazırladık. Babam da iki buket çiçekle geldi eve, biri annem için, biri de benim için! Çalışma masamın üzerine koydum çiçeklerimi. Annemle yeniden birbirlerine sarılmalarını görmek beni çok mutlu etti. Gerçekten korkmuştum bu 10 gün boyunca. Sonunda bu gece rahat uyuyacağım. İyi geceler günlük :)